

[Grünbaum.]

Nu har regeringen gennemført en nedskæring af statsudgifterne, bl. a. ved at skære boligfonden endnu mere ned, end man havde sagt man ville; der vil, ved vi nu, blive gennemført en samlet nedskæring på godt 600 mill. kr. Men hvor er den lovede begrænsning af skattestigningen blevet af? Ikke alene har regeringen og dens finansminister nu taget den skatteskala til sig som sin egen, som man for få måneder siden rasede så voldsomt imod. Man har dertil forøget skattebyrden med en kraftig forhøjelse af merværdiafgiften — en forhøjelse, der i merprovenu til statskassen i 1968-69 regnes at give yderligere ca. 1 milliard kr. ud over de 1,4 milliarder kr., som momsens ville give i merindtægt i 1968-69 uden den ekstra forhøjelse på de 2½ pct., i alt altså 2,4 milliarder kr. i momsmerindtægt for statskassen i det næste finansår.

Det er bl. a. med dette som baggrund, vi nu må tage stilling til finansministerens forslag til udskrivningslov.

I sin fremsættelsestale for udskrivningslovforslaget, der var en genfremsættelse af den tidligere regerings lovforslag, udtalte finansminister Poul Møller den 7. februar, at regeringen havde ladet det tidligere lovforslag genoptrykke, men at denne genoptrykning kun skete af rent praktiske grunde. Det blev understreget, at lovforslaget ikke var regeringens og derfor ikke var udtryk for en endelig stillingtagen fra regeringens side, og finansministeren forbeholdt sig hurtigst muligt at fremsætte eventuelle ændringsforslag. Men sådanne ændringsforslag er altså ikke kommet ud over det ene, hvormed finansministeren tilslutter sig det forslag om en forhøjelse af det særlige børnetilskud for enlige mødre og fædre, som vi har fremsat under udvalgsarbejdet.

Til selve skatteskalaen og de øvrige bestemmelser i udskrivningslovforslaget er der ikke af ministeren stillet ændringsforslag. Jeg ser i denne forbindelse bort fra de mere tekniske ændringer, der er en følge af, at kildeskatten nu ikke, som det var lovet af alle tre regeringspartier, gennemføres til 1. januar 1969; børnetilskud og persontilskud må nu omregnes til helårsbeløb, men heri ligger jo ikke nogen reel ændring.

Nu kunne man mene, at vi i socialdemo-

kratiet ville være særdeles tilfredse med, at den nuværende regering og den nuværende finansminister accepterer den af den tidligere regering foreslåede skatteskala, og jeg skal da heller ikke lægge skjul på, at det er med en vis tilfredshed, vi i dag fra vor side kan konstatere den afsløring af skattedemagogien, som hermed finder sted for åbent tæppe. Nedskæringen på statsbudgettet med de 600 mill. kr., som skulle have været brugt til en begrænsning i skattestigningen, blev i stedet til lamperøg, og den skatteskala, som især de konservative mente var alt for progressiv, har man nu accepteret.

Hvor vi regnede med en samlet stigning på 3 milliarder kr. plus de 250-300 mill. kr. netto fra engangsskatten, vil den nuværende regering altså skrive en regning ud til skatteyderne, til vælgerne, på ikke mindre end 4,3 milliarder kr., med det resultat at der i henhold til regeringens egne oplysninger intet bliver i 1968 til en udvidelse af det private forbrug, og at der kun bliver meget lidt til den private investering ud af den anslåede samlede produktionsforøgelse. Med andre ord: det offentlige beslaglægger under denne regering næsten hele produktionsstigningen. Skatterne bliver væsentligt højere, og priserne stiger mere, end de ellers ville gøre.

Det er skæbnens ironi, at dette nu gennemføres af de samme tre partier, som havde baseret en væsentlig del af deres kampagne mod den tidligere regering netop på kravet om en begrænsning af stigningen i det offentliges andel af nationalproduktet. Det var jo det, der var selve kernepunktet i propagandaen. Hvor mange harmfnysende artikler har vi ikke kunnet læse herom i VK-pressen, gennem det sidste års tid til lige i forskellige radikale blade, der var særdeles hurtige til at nemme dette partis nye kurs, drejningen til højrel

Et andet hovedpunkt i propagandaen var, at momsens ikke måtte lægges ovenpå. Den skulle bruges til en skatteomlægning. Nu er det helt klarlagt, at momsens under den forrige regering blev anvendt til en sådan omlægning. Den nuværende finansminister var som politisk ordfører i høj grad med til at vildlede befolkningen på dette punkt. Nu kan både finansministeren og enhver anden ved at slå op i Økonomisk Årsoversigt på